

Zaaknummer : **CBHO 2019/094**
Rechter(s) : mrs. Troostwijk, Streefkerk en Vermeulen
Datum uitspraak : 3 december 2019
Partijen : appellante en CBE Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden : aanhalingstekens
citaten
disproportioneel
ongeldigverklaring
plagiaat
uitsluiten

Artikelen : WHW: Artikel 7.12b, tweede lid
Fraude en plagiaat regeling studenten UvA,: artikel 1
Fraude en plagiaat regeling studenten UvA,: artikel 6

Uitspraak : ongegrond

Hoofdoverwegingen : 2.4. Uit de stukken die de examencommissie bij verweerder heeft ingediend, blijkt dat appellante een aanzienlijke hoeveelheid tekstgedeelten van verschillende bronnen letterlijk in haar papers heeft overgenomen. Appellante heeft daarbij wel de bron vermeld, maar niet duidelijk gemaakt dat het om letterlijke citaten gaat. Appellante heeft daarom plagiaat gepleegd als bedoeld in artikel 1, derde lid, onder c, van de Regeling. Van een lichte tekortkoming is, gelet op de aanzienlijke hoeveelheid betrokken tekstgedeelten, geen sprake. De invulling van plagiaat in die bepaling is niet onredelijk of in strijd met de WHW. De Gedragscode staat evenmin aan die invulling in de weg. Dat appellante niet eerder op het plegen van plagiaat is aangesproken, terwijl zij de hier tegengeworpen wijze van bronvermelding naar eigen zeggen vaker heeft toegepast, betekent niet dat zij hier geen plagiaat heeft gepleegd. Het College acht voorts niet aannemelijk dat appellante onvoldoende over de toegestane wijze van bronvermelding is voorgelicht. Zoals verweerder in zijn verweerschrift en ter zitting van het College onbetwist heeft toegelicht, wordt in de handleiding van het betrokken vak naar de Regeling verwezen en wordt daarin ook vermeld dat duidelijk uit de opmaak van de tekst moet blijken wanneer sprake is van citaten of van letterlijk overgenomen tekst. Ten slotte is het College van oordeel dat de opgelegde sanctie, zoals door de examencommissie in administratief beroep gematigd, proportioneel is. De examencommissie heeft door de matiging van de sanctie voldoende rekening gehouden met de omstandigheid dat appellante in de laatste fase van haar opleiding zit. Van omstandigheden die tot verdere matiging hadden moeten leiden, is niet gebleken.
Het betoog faalt.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit van Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief van 27 februari 2019 is appellante op de hoogte gesteld van de beslissing van de examencommissie van de *Graduate School of Humanities* om wegens door haar gepleegd plagiaat haar

theoriepaper en slotpaper van het vak *The state of the European economy* binnen de opleiding *European Studies: Governing Europe* ongeldig te verklaren en haar uit te sluiten van deelname aan dat vak tot het einde van het studiejaar 2018-2019.

Hiertegen heeft appellante administratief beroep ingesteld. Hangende het administratief beroep heeft de examencommissie de opgelegde sanctie gematigd in de zin dat appellante de mogelijkheid wordt geboden om vanaf 1 september 2019 nieuwe werkstukken in te dienen en dat eventueel behaalde deeltijfers voor het vak blijven staan, zodat zij niet hoeft te wachten totdat het vak in de loop van het studiejaar 2019-2020 wordt aangeboden.

Bij beslissing van 24 juni 2019 heeft verweerder het administratief beroep ongegrond verklaard.

Hiertegen heeft appellante beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 7 november 2019, waar appellante, bijgestaan door mr. J.R. van Damme, advocaat te Utrecht, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. N. van den Brink, secretaris van verweerder, zijn verschenen. Voor de examencommissie is haar voorzitter dr. M.E. Spiering verschenen.

2. Overwegingen

2.1. De examencommissie heeft bij de door verweerder in stand gelaten beslissing geoordeeld dat appellante met betrekking tot het theoriepaper en het slotpaper van het vak *The state of the European economy* plagiaat heeft gepleegd, omdat zij in die papers teksten letterlijk uit bronnen heeft overgenomen zonder dat zij deze teksten tussen aanhalingstekens heeft geplaatst. Appellante is het hiermee niet eens. Zij voert aan dat zij de gebruikte bronnen correct heeft vermeld en dus geen plagiaat heeft gepleegd. Er was hoogstens sprake van een lichte tekortkoming. De invulling van het begrip plagiaat in de Fraude en plagiaat regeling studenten UvA (hierna: de Regeling) is volgens haar onredelijk. Hierbij wijst zij op de Nederlandse gedragscode wetenschappelijke integriteit (hierna: de Gedragscode). De haar tegengeworpen wijze van bronvermelding heeft zij voorts vaker gehanteerd, maar zij is hierop eerder nooit aangesproken. De universiteit heeft haar verder onvoldoende op de hoogte heeft gesteld van de wijze waarop bronnen moeten worden vermeld. Ten slotte voert zij aan dat de opgelegde sanctie disproportioneel is.

2.2. Artikel 7.12b, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) luidt: "Indien een student of extraneus fraudeert, kan de examencommissie de betrokkene het recht ontnemen één of meer door de examencommissie aan te wijzen tentamens of examens af te leggen, gedurende een door de examencommissie te bepalen termijn van ten hoogste een jaar. Bij ernstige fraude kan het instellingsbestuur op voorstel van de examencommissie de inschrijving voor de opleiding van de betrokkene definitief beëindigen."

Het derde lid luidt: "De examencommissie stelt regels vast over de uitvoering van de taken en bevoegdheden, bedoeld in het eerste lid, onderdelen a, b en d, en het tweede lid, en over de maatregelen die zij in dat verband kan nemen. De examencommissie kan onder door haar te stellen voorwaarden bepalen dat niet ieder tentamen met goed gevolg afgelegd hoeft te zijn om vast te stellen dat het examen met goed gevolg is afgelegd."

Artikel 1, derde lid, van de Regeling luidt: "Onder plagiaat wordt in ieder geval verstaan:

- a. het gebruik maken dan wel overnemen van andermans teksten, gegevens of ideeën zonder volledige en correcte bronvermelding;
- b. het presenteren als eigen werk of eigen gedachten van de structuur dan wel het centrale gedachtegoed uit bronnen van derden, zelfs indien een verwijzing naar andere auteurs is opgenomen;

- c. het niet duidelijk aangeven in de tekst, bijvoorbeeld via aanhalingstekens of een bepaalde vormgeving, dat letterlijke of bijna letterlijke citaten in het werk werden overgenomen, zelfs indien met een correcte bronvermelding;
- d. het parafraseren van de inhoud van andermans teksten zonder voldoende bronverwijzingen; [...]"

Artikel 6, eerste lid, luidt: "Bij gedragingen zoals omschreven in artikel 1, derde lid, waarbij bepaalde gedeeltes uit bestaande teksten zijn overgenomen maar de student nog wel eigen onderzoek heeft verricht, volgt ongeldig verklaring van het ingeleverde werkstuk en uitsluiting van deelname aan het tentamen van het desbetreffende vak dan wel volledige uitsluiting van deelname aan alle tentamens, examens of andere vormen van toetsing van de opleiding voor een periode van maximaal 6 maanden. Indien het werkstuk betrekking heeft op een bachelor dan wel masterscriptie worden de begeleidingswerkzaamheden van de scriptiebegeleider voor duur van deze periode opgeschort."

2.3. De examencommissie, die gelet op artikel 7.12b, derde lid, van de WHW bevoegd is regels vast te stellen over de uitvoering van de in het tweede lid neergelegde, in deze zaak toegepaste bevoegdheid, heeft de Regeling, die door het college van bestuur is vastgesteld, tot de hare gemaakt.

2.4. Uit de stukken die de examencommissie bij verweerder heeft ingediend, blijkt dat appellante een aanzienlijke hoeveelheid tekstgedeelten van verschillende bronnen letterlijk in haar papers heeft overgenomen. Appellante heeft daarbij wel de bron vermeld, maar niet duidelijk gemaakt dat het om letterlijke citaten gaat. Appellante heeft daarom plagiaat gepleegd als bedoeld in artikel 1, derde lid, onder c, van de Regeling. Van een lichte tekortkoming is, gelet op de aanzienlijke hoeveelheid betrokken tekstgedeelten, geen sprake. De invulling van plagiaat in die bepaling is niet onredelijk of in strijd met de WHW. De Gedragscode staat evenmin aan die invulling in de weg. Dat appellante niet eerder op het plegen van plagiaat is aangesproken, terwijl zij de hier tegengeworpen wijze van bronvermelding naar eigen zeggen vaker heeft toegepast, betekent niet dat zij hier geen plagiaat heeft gepleegd. Het College acht voorts niet aannemelijk dat appellante onvoldoende over de toegestane wijze van bronvermelding is voorgelicht. Zoals verweerder in zijn verweerschrift en ter zitting van het College onbetwist heeft toegelicht, wordt in de handleiding van het betrokken vak naar de Regeling verwezen en wordt daarin ook vermeld dat duidelijk uit de opmaak van de tekst moet blijken wanneer sprake is van citaten of van letterlijk overgenomen tekst. Ten slotte is het College van oordeel dat de opgelegde sanctie, zoals door de examencommissie in administratief beroep gematigd, proportioneel is. De examencommissie heeft door de matiging van de sanctie voldoende rekening gehouden met de omstandigheid dat appellante in de laatste fase van haar opleiding zit. Van omstandigheden die tot verdere matiging hadden moeten leiden, is niet gebleken.

Het betoog faalt.

2.5. Het beroep is ongegrond.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. H. Troostwijk, voorzitter, en mr. J.D. Streefkerk en mr. B.P. Vermeulen, leden, in tegenwoordigheid van mr. T. Hartsuiker, als secretaris.